

Merkittäviä kokemuksia

Voiko kokemuksilla olla tieteellistä voimaa?

Minulla on ollut ilo ja onni toimia kahdeksan vuoden ajan aktiivisesti kinesiologian parissa. Kaikkina näinä vuosina todella palkitsevaa on ollut itse kokea, saada palautetta ja kuulla yhä uusia tapauksertomuksia siitä, miten monella tavalla ihmiset, lapsista vanhuksiin, ovat saaneet apua elämäänsä kinesiologian avulla. Puhumattakaan omakohtaisista kokemuksistani jaksamisen, hyvinvoinnin ja terveyteni ylläpitämisessä kumppanina lapsuusajan nivelreuma, jota lääketieteen keinot eivät ole kyenneet taltuttamaan. Ihmisen omien parantavien voimien merkityksen ymmärrät, kun tutustut kinesiologiaan ja sen eri keinoihin auttaa ihmistä kokonaisvaltaisesti fyysiseen, psyykkiseen ja henkiseen tasapainoon.

On ollut helppo yhtyä lukutaidottomaksi lopun ikäänsä tuomitun neljäsluokkalaisen oppilaan riemuun, kun hänelle lukeminen on auennut viiden viikon aivojumppaharjoittelun aikana. Tai kun oppilaalle matematiikan tehtävät tai kirjoittaminen alkavat sujua ja koulunkäynti suoraan maistua. Tai kun opiskelija vuosikausien takkuilun ja epätoivoisten ponnistelujen jälkeen saa kiinni opiskelun jujusta ja saa tutkintonsa päätökseen. Tai kuulee Vire-ohjelman liikkeiden poistaneen työuupumuksen tai huimauksen tai poistaneen nukahtamisvaikeudet. Mikä toiveikkuus herääkään, kun kuulee esimerkkejä ikäihmisten ja jopa dementiaa sairastavien vanhusten fyysisen ja psyykkisen virkeyden lisääntymisestä.

Omat parantavat voimat voi kokea, kun tutustuu kinesiologian perustaan Touch for Health -menetelmään ja tasapainotuksen aikana huomaa päässeensä eroon kivusta ja särystä - ilman lääkkeitä. Aivan oma lukunsa on oppia kuuntelemaan kehonsa viestejä ja konkreettisesti keskustella kehonsa kanssa ja tarkistaa, mikä on sille hyväksi ja mikä haitaksi. Oman hyvinvointini kannalta todella merkittävää on ollut löytää itselleni sopiva ruokavalio, erityisesti välttää haitallisia ruoka-aineita. Vastikään tajusin, että kivut ja säröt ovat pysyneet pois siitä asti, kun opin kinesiologisen lihastarkistuksen avulla valitsemaan tarjolla olevista ruoka-aineista sopivat. Kivut taas kertovat syöneeni sopimatonta. Merkittäviä kokemuksia kaikki. Näyttää kuitenkin siltä, että näitä todellisia, konkreettisia kokemuksia ei pidetä tieteellisesti todistusvoimaisina.

Mikä on oikeaa tiedettä?

Yhdistyksemme on hakenut rahoitusta ja tutkimuslaitoksia yhteistyöhön saadaksemme kinesiologisten tasapainotusten myönteisistä vaikutuksista ns. tieteellistä tutkimusta myös meillä Suomessa. Rahaa ei ole tullut eivätkä tutkijat ole olleet kiinnostuneita: ”Me emme ole kiinnostuneita soveltavasta tutkimuksesta, keskitymme perustutkimukseen. Ottakaa yhteyttä, kun teillä on kertomistanne ”ihmeperantumisista” kvantitatiivista tutkimustietoa.”

On ollut hämmäntävää ensin saada kokea iloa konkreettisia tuloksia tuovista menetelmistä ja tuntea halua saada ne kaikkien tarvitsevien ulottuville ja välittömästi saada virallisilta tahoilta kylmä suihku toiveita herättävälle asialle. Olo on kuin vetoisessa pyöröovessa pyörivällä, joka

iloitsee pääsemisestään pimeästä valoon ja lämpimään ja jonka jokin voima pyöryttää takaisin pimeään ja kylmään. Yhteiskunnassamme on ollut pyrkimys, että päätökset nojaavat virallisesti tieteellisiksi hyväksytyihin akateemisiin tutkimuksiin. Voisi luulla, että näillä päätöksillä on syntynyt ihmisen parhaaksi toimiva yhteiskuntarakente. Ja kuitenkin, mikä onkaan tämän päivän totuus?

Onko perustutkimus tutkimuksen suuntana niin etäännytynyt ihmisestä kokonaisuena fyysisenä, psyykkisenä ja henkisenä oliona, että sillä on varaa jättää huomiotta ympäri maailmaa kinesiologyn avulla saadut konkreettiset hyvät tulokset? Keskeinen väite on, ettei ole riittävää tieteellistä näyttöä. Kun jo 30 vuoden ajan sadat ja tuhannet ihmiset ovat eri maissa saaneet apua samoista kinesiologysista ohjelmista fyysisiin, psyykkisiin ja henkisiin vaikeuksiinsa, luulisi sen jo todistavan käytettyjen menetelmien luotettavasta toistettavuudesta, reliabiliteetista.

Yhteydenotoissa rahoituksen ja tutkimusyhteistyön saamiseksi on vaikuttanut siltä, että perusteluissamme olemme näyttämässä kuvia sokeille ja puhumassa kuuroille. Kokemuksellisuudella ei näytä olevan merkitystä perustutkimuksen sanavarastossa. Olen ihmetellyt, mikä antaa joillekin tutkijoille varmuuden väittää, että esimerkiksi aivojumbpaliikkeet eivät voi avata tai luoda uusia hermoratayhteyksiä, eivätkä voi selittää ”ihmeperantumisia”? Etenkin kun asiasta ei ole ”oikeaa tieteellistä” tutkimusta eikä näytä olevan kiinnostustakaan siihen.

Perustutkimuksen ja kokemuksen kaksi eri maailmaa

Vahvana nousee esiin mielikuva kahdesta eri maailmasta vierekkäisinä huoneina, joiden välisessä seinässä toisen huoneen puolella on ikkuna havaintojen tekemiseen molemmista maailmoista. Toisessa huoneessa ikkunan sijalla on peili, josta huoneessa olevat voivat nähdä vain itsensä ja oman todellisuutensa. Heille toista maailmaa ei olekaan. Kuitenkin molemmat todellisuudet tarvitaan eheään maailmankuvaan.

Toinen mieleeni tullut vertaus liittyy kuviteltuun rautatietutkimukseen. Perustutkimus keskittyisi todennäköisesti rataa, ratapölkkyjen ja kiinnitysten ominaisuuksiin sekä sepelin rakeisuuteen. Jos tutkijoilta kysytään, pääseekö tätä rataa pitkin Joensuuhun tai Poriin, vastaus ”ei sitä voi tästä sanoa” pitää täysin paikkansa, ellei satu tietämään, millä rataosuudella kyseinen tutkimuskohde on. Sen sijaan heidän väitteensä, ettei kukaan muukaan voi sitä tietää, ei ole totta ja jättää huomiotta merkittävänä seikkana sen, että tuhannet ja tuhannet matkustavaiset ovat päivittäin päässeet päämääräänsä ja tietävät tarkalleen, mihin sitä rataosuutta pääsee. Ja tarvittaessa heillä on käytössään kokonainen rataverkosto aikatauluohjeineen.

Kinesiologyset tasapainotusprosessit ovat näitä 30 vuoden ajan toimiviksi havaittuja ohjeita, joiden avulla voimme vähentää oppimisvaikeuksia ja terveydellisiä pulmia sekä saavuttaa fyysistä, psyykkistä ja henkistä tasapainoa elämäämme. Ihmiset ovat löytäneet kinesiologyn avuksi itselleen ja läheisilleen. Meidän kaikkien omakohtaiset kokemuksemme osoittavat kinesiologyn toimivan. Nyt toivomme myös tutkijoiden kiinnostuvan siitä, mitkä ovat kinesiologyn todelliset vaikutukset.

Tietoa kinesiologyasta, kursseista ja kokemuksistakin voit lukea lisää tämän lehden sivuilta.

Tutkivaa mieltä, eheyttäviä kokemuksia ja kevään valoisuutta !

Anja Valtonen

